خيالونه

د شعرونو مجموعه

سميع الدين افغاني

www.samsoor.com

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوهمه دا چه ((دا زه پښتون یم ته هزاره یې)) او ((دا زه فارسي وایم او ته پښتو)) خبره د یو لړ نا بالغو ٠ په نامه روښانفکرانو ، د غرض او مرض خبري دي ٠ او
نور پاته اولس ، لوی او واړه ، پښتون او هزاره او ٠٠٠٠ په یو صف کښې ولاړ د ملي هنر ((ښکلي جانان)) ته دمیني سلام وړاندې کوي او تر ښکلا یې ځاریږي ٠٠٠٠
د تېرو هېرو خاطرو همدې خوږو خوندونو سره کور ته ورسیدم ، د افغانې صاحب د شعرونو د مجموعې د خیالونو نور خیالولي شعرونه مي هم ولوستل
٠دغسې ((د یار دمینې)) نورې سندرې هم ٠ یوازې دا نه ، دوطن او ملت ، د افغان او افغانستان دمینې سندرې هم ٠ او یوازې ، د محبت ، صداقت ، افغان ، دا
افغانستان دی ، دا څه حال دی ؟تر عنوان لاندې منظومې نه ، بلکه دغسې نور غزل او نظمونه هم ، د ویناوال ددغسې مینې څرګندوی دي ٠
ما ډیري خبرې وکړې ٠ زه خپلې خبرې بسوم ٠ تاسې لطفا ما وبخښئ او
مجموعه ولولئ ٠

په درناوي
ستاسو خدمتګار
عبدالله بختانی
کابل - خیرخانه
د ۱۳۸۸ د زمري ۱۲ مه
د ۲۰۰۹ د اګست دریمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سندره ویله

زما ښکلی جانانه

زه جار شمه له تانه ۰

ما مه شړه له ځانه ۰

قربان دې شم ۰

قربان دې شم ۰

السلام۰

السلام۰

ښاغلي رحیم ګل غمزده خپله دغه سندره په هماغه وختونو په کابل راډیو کښې ویلې وه۰ په محافلو کښې یې هم اوروله او د ځینو نورو سندر غاړو له خوا هم ویل کېدله۰ او تر اوسه اورول کېږي۰

زه چه دغو خړ سرو سندر بولو ماشومانو ته نژدې شوم۰ ورته ودرېدم۰ بیا مې ورسره لږه مرکه هم وکړه ۰وپوهېدم چه دا هلکان د همدې ښار او سیدو نکي په ختهه هزاره ګان دیي۰ او ژبه یې دري ده ۰۰۰۰

سبا ته د پښتو ټولنې غونډه جوړه شوه ، نو ما دا کیسه وکړه او زیاته مې کړه:

دا خبره سمه نه ده چه موږ وو ایو فارسي ژبي د پښتو مخه نیسي۰

د کابل ښار فارسي ژبي هزاره ماشومان چه په خوند خوند ، په ډیر شوق و ذوق ، پرته د چا د وینا او تقاضا نه ، پښتو سندره وایي او خوند تري اخلي ، د دوو حقیقتونو څرګندونه کوي :

لمړئ دا چه په سندره کښې هنري زور دومره زیات دی چه یوازې د پښتنو نه ، یوازد سندرغاړو نه ، یوازې د مشرانو نه ، بلکه د کوڅې ماشومو هزاره ګانو په زړونو او ذهنونو یې هم دومره اغېزه کړی دی چه دغه سندره په ډېر شوق و ذوق او احساس د هغو په ژبه جاری شوې ده ۰۰۰۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پیژندنه

د کتاب نوم		پردیس خیالونه
شاعر		سمیع الدین افغاني
د چاپ کال		۲۰۰۹ میلادي
د چاپ شمېر		۵۰۰ ټوکه
د چاپ وار		لمړی
کمپوز		سمیر افغاني
ټولګه		دوهمه
د چاپ ځای
د حق د لارې کلتوري ټولنه-جرمني

ډالی

زما د خواږه پلار
اروا ښاد مولانا محمد سعید سعید افغاني
پاک روح ته٠

(c) ketabton.com: The Digital Library

کښې رښتیا او دروغ شکایتونه کول٠ ځینو به زور واهه چه د یو لړ قالبي الفاظو او علمي ترمونو اولغتونو په استعمال خپل علمیت او لیاقت ثابت کړي٠ د نورو ملګرو مشخصې خبرې رانه هېرې شوي دي٠
خو زما د لنډو وړاندیز لنډیز داسې کېدای شي :
په ځینو طبعي خصلتونو کښې ، فرد او ټولنه ، یو تر بله سره ورته والی لري٠ که یو فرد خپله روغتیا وساتي ، ورزش وکړي٠ سم او مناسب خوراک ولري او ځان قوي او مضبوط کړي ، که له بهره څخه وجود ته یې مکروبونه هم ننوځي ، د هغه د وجود مقاومت په اثر د هغه مکروبونو اغېزه کمېږي یا له مینځه ځي نو که ټولنه ، خصوصا پښتو ټولنه او د هغه غړي سم کار وکړي ، د ښې مطالعې په اساس د منطق او استدلال او علمي اسنادو او شواهدو سره ښې لیکنې او تالیفات ټولنې ته وړاندې کړي ، بیا نو ټولنه پخپله ، موږ په کار قناعت کوي ، چاته د مخالفت څه موقع په لاس نه ورځي او که ورشي هم مخالفت یې دومره تاثیر نه کوي ٠٠٠٠
وزیر صاحب خپل ساعت ته وکتل٠ ویل: دولس بجې شوې په کارو کښې ستاسو بریالیتوب غواړم٠ تاسې خپلو کښې سره کښېنئ ، د همدغو خبرو په اساس خپل کارونه تنظیم کړئ٠ که ماته مو څه امر کاوه و رسمي وړاندیز راته وسپارئ٠ زه ستاسو په خدمت کښې یم ٠٠٠٠ د خدای په امان٠
د پښتو ټولنې رئیس موږ ته وویل : تاسې نور هم فکر وکړئ٠ ددې خبرو په اساس ، او که تاسو سره نور نظریات هم وي ، سبا به سره کښېنو او ٠٠٠٠

مازیګر زه د استاد الفت د لیدو به تکل وخوزېدم٠ د هغه کور د ((چمچه مست)) د خوړ په غاړه ، په شېر شاه مېنه (ځلورمه کارته) کښې و ٠ ور روان وم٠ هلته د کارتې د کوڅو په دوړو کښې پینځه شپږ تنو ماشومانو په جګ اواز

په هغه زړو ورسته پاته زمانه کښې زموږ یوازې یو وطنپال دغسې و ٠ اوس پدې ورسته وروسته زمانه کښې ماشاالله زموږ ډېر وزیران دغسې دي چه وطن پرې ګران دی٠ مګر پدې ګران وطن کښې په هغه مهال جره او سېږي چه دی پکښې د کابینې وزیر وي٠
د کابینې هغه محترم غړی د معارف وزیر و ٠ د پښتو ټولنې ریاست رسما د معارف وزارت پورې مربوط و ٠ د پښتو ټولنې ریس پوهاند صدیق الله رښتین و ٠ زه هم د همدې ټولنې علمي غړی وم٠
یوه ورز رئیس صاحب موږ ټولو غړو ته د استعلام په ذریعه خبر راکړ چه سبا په لسو بجو وزیر صاحب پښتو ټولنې ته تشریف راوړي او تاسو سره ملاقات لري٠ نو تاسې به په همدغه مهال د ریاست په دفتر کښې حاضر اوسئ !
حاضر شوو ، وزیرصاحب راغی ٠٠٠ کښیناست٠ دعلم او معارف وطن او ملت ، پښتو او پښتنو په ارتباط یې څو جذباتي خبرې وکړې ، د کار ټکی پکښې هیڅ نه و٠ مګر موږ یې ټول تر اغېز لاندې راغلو ، بیا یې وویل: دا پښتو ټولنه ده٠ موږ او تاسې رسما مکلف یو چه دلته دې ټولنې د مرام او مقرراتو سره سم ، پښتو ملي ژبې ته علمي خدمت وکړو نو لطفا تاسې هر یو خپل نظریات ووایئ ٠٠٠٠
تقریبا موږ ټولو خبرې وکړې٠ بیکاره او د کار خبرې٠

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډیرو به د پښتو او پښتنو په باره کښې احساسات څرګندول ، ځینو به پدې برخه کښې د وزیر صاحب د شخصیت په ستاینه کښې مبالغه کوله. یو نیم د پښتو ټولنې ځینې معمولي ضرورتونو ته د وزیر صاحب توجه اړول ۰ داسې کسان هم وو چه د افغانستان د نورو ژبو د ویونکو د ځینو عناصرو او اشخاصو یا د ځینو بهرنیو هیوادونو له لاسه د پښتو د مخنیوئ په برخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

محترمو لوستونکو !

لکه څنګه چې ټولو ته څرګنده ده چې زموږ په ګران هېواد افغانستان کې د کلونو کلونو راهیسې تپل شوې جګړه روانه ده چې دې جګړې زموږ ډېر
شمېر هېوادوال د فقر ، بد بختي ، مرګ ، ژوبله او مایوسۍ سره مخامخ کړي دي، او همدا رنګه زموږ ډېر هېوادوال یې شهیدان ، معیوب او په هیواد کې د
ارام او انساني ژوند کولو څخه محروم او په پردیو ملکو کې یې د پردیسۍ ژوند تېرولو ته اړ یستلي دي.
د دې تر څنګ پدغه تپل شوي جګړه کې د هر څه نه د مخه زموږ کلتور او ادب ته هم په لوړه کچه ضرر او تاوان رسیدلی دی اودوطن دښمنانوهمیش زموږ
کلتور او تاریخی ارزښتونو ته نه تنها په سپکه کتلي بلکې هغه یې توهین او غوښتلي یې دي چې خپل فرهنګ او رواجونه او خپلې ارادې زموږ په خلکو پلي
او عملي کړي .
وطن او د وطن په غیږ کې د خپلو دودونو او رواجونو ، کلو
او باندو په مینځ کې اوسیدل دا هغه ستر نعمت دی کوم چې لوي خدای یې په خپلو بند ګانو پیرزو کوي ، خو ددې پیرزوینې په قدر او اهمیت هغه څوک
ښه پوهیږي کوم چې د وطن او د خپل ټاټوبي څخه لرې په دوامداره توګه په نورو هیوادو نو کې د مهاجرت شپې او ورځې تېروي.
ساعته د پلي ګرځېدو سپارښتنه کړې ده. او دې سره دا عزیزان ، دا کتابونه او دا تقریظونه ، په دې وضعه ....
مازیګر وه. پاڅیدم. په چکر شوم. زموږ د کور مخې ته سرک نوی قیر شوی دی. مازیګر په همدې ځم راځم.
روان یم. یو څه وړاندې ، په کوڅه کښې ځو تنه ماشومان وو . لوبې یې کولې. یو څه باد هم چلېده ، دکوڅې دوړې یې هم بادولې. چه ورنژدې شوم ،
وپوهیدم چه ماشومان په ګډه ، د یو کوره س په شان ، په خپل
ماشومانه غږ ، دا سندره وایي :

یاره ستا په اننګو کې ....

پوه شوم چه دا سندره اوس نه یوازې د مشرانو استادانو هنرمندانو د خولې سندره ده ، بلکه د ځوانانو او ماشومانو دخولې سندره هم ګرځیدلې ده.
خو یره کشکې په ودونو کښې ، هغه د توپونو دګړزهار په ځای همدغسې ماشومان همدغسې سندرې و وایي ....
په چکر چکر کښی ، زما په ذهن کښې ، نژدې د څلویښتو کلونو دمخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه كيسه راتداعي شوه ٠

او داسې :

و ، نه و ، زموږ د هېواد يو وزير و ، له نامه سره يې د (ډاكټر) علمي لقب هم لګېدلی و ٠ ډاكټر وزير په دې مشهور و چه پښتو او پښتنو سره ډېره مينه لري ٠ ډيرو كسانو به ويل چه په ډاكتر صاحب باندې وطن ډېر ګران دی ٠ هغه ډېر وطنپال شخصيت دی ٠

يو ازې ښاغلي صفی الله اسد سفير به ويل :

افغانستان پر ډاكټر ٠٠٠٠ ډير ګران دی ٠ مګر ، هغه په ګران وطن كښې هغه وخت شپې تيروی ، چه دی پكښې د كابينې وزير وي ٠٠٠

بيا دې ته مې پام شو چه د دې ښكلي غزل په قافيه كښې لفظي ترادف او همغږې نشته ٠

د سر دواړه مصرعو د قافيو الفاظ (رنګ - او -څرګند)دي او د دوهم بند هغه (خوند) او د نورو بندنو دغه (ملنګ ، رنګ ،پتنګ ،او څنګ) دی٠

زه خوشحاله شوم چه د اولسي شاعرانو په شعرونو كښې ، د عربې په شان ، دا كار شوی دی او كېږي ، ښه شو چه د چه د حمزه بابا په حواله ،په ديوانی شاعری كښې هم ، د دې ((ازادئ)) جواز پيدا شو ٠خو افسوس چه د ظالمې زمانې له خوا ، پر موږ خوارانو باندې د ((ازادئ))د خوږو پېرزوينه كمه ده يا نشته ٠٠٠٠

عبد الرحيم يوه (سي - ډي) يا (ډي - وي - ډي)چالانه كړې وه ٠ ما په هغه كښې دغه سندره د (نازيه اقبال) په اواز كښې اورېدله او كسر ته يې منتظر وم٠ دی كښې زموږ د انګړ ور وټكيد ٠عبد الرحيم ولاړ ٠ ډير زر بيرته راغی٠

په دوه اتيا مخونو ، د كمپوز شويو شعرونه همدغه مجموعه يې راكړه او راته يې ويل :(افغانی صاحب) غواړې چه پدې كتاب باندې څه وليكې !

د مجموعې پاڼې مې واړولې٠ (دميني رنګ) غزل (ياره ستا په اننګو كې ٠٠٠٠) مې سر تر پايه ولوست او ايله وپوهيدم چه دا ښكلی رنګين شعر ، د همدې مجموعې د ويناوال ښاغلي سميع الدين افغاني دی٠

څو نور شعرونه مې هم و لوستل ٠ زياتره خوندور وو٠ ستړی شوم٠ په چرت كښې ولاړم٠ هلته د (ويښ زلميانو) په باره كښې كتاب ليكم٠ دلته زما د (يو دوه ګوټې كاغذ٠٠٠) دكتاب څه د پاسه ديارلس سوه مخونو ، پروف راته پروت دی٠ زوړ يم او جوړ نه٠ ډاكتر راته دوينو دغوړ د لېږې كولو لپاره دوا نه ده راكړې او د هر سهار يو ساعت سپورت او د مازيګر دوه

پرديس خيالونه زما د شعرونو يوه بله نوي شعري مجموعه ده كوم چې د مهاجرت په دوران كې مې دخپلو هيلو او ارمانونو لړۍ د شعر په ژبه اظهار او د قلم او هېوادوالو سره شريكه او په هغه كې مې د خپل د درديدلي زړه اوآز منعكس كړی دی٠

درنو لوستونكو !

په دغه شعری ټولګه د وطن نامتو علمی شخصيت سر محقق ښاغلی عبدالله بختانی خدمتګار هم پيرزوينه كړی او يوه ښكلی علمی ليكنه يی پری

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړی چه د هغوی لیکنه پدی مجموعه کی بی له تصرفه کټمټ نشر ته سپارو او د بختانی صیب څخه مننه کوم چه د ډیرو مصروفیتونو تر څنګ د کتاب په اړه خپل نظر څرګند کړی دی ، ښاغلی بختانی صیب ته د اوږد ژوند او د ښه صحت هیله دلوی خدای د دربار نه لرم ۰

همدارنګه د ځوا ن او وتلی لیکوال او شاعر ښاغلی اجمل اټک یوسفزی څخه مننه کوم چه زه یی مخامخ نه یم لیدلی او زما د شعرونو او لیکنو سره د رسنیو له لاری اشنا او یوه ښکلی ادبی سریزه یی پدغی شعری ټولګه لیکلی ده ۰

په پای کې لازمه ګڼم د هغه دوستانو څخه چې ددغی مجموعې په راټولولو ، تنظیم او چاپ کې یې له ما سره مرسته کړې مننه او یادونه وکړم ۰

د لوستونکو د نیکو او اصلاحي نظریاتو او مشورو په هیله ۰

په ډیره مینه

سمیع الدین افغانی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

نالیدلی سمیع الدین افغاني !

دا دستور دی چې له درده زګیروی خیږي
ګنې څه و د رحمان د شاعرۍ

په رښتیا چې شعر او شاعري د هر چا کار ندی ، شعر د مینې ، درد ، عاطفې او د یوه سپیڅلي احساس زېږنده ده٠ په یوې ټولنې کې تر ټولو ډېر حساس او سترګور خلک شاعران او لیکوالان ګڼل کیدای شي٠
کله کله یو تن د حقیقي عشق او یا دمجازی عشق پر لمبو وریت شي او تر خولې یې اه او فریاد راووځي، خو ځینې وخت داسې هم پیښیږي چې یو انسان پخپله ټولنه کې نا انډولي او بې عدالتي ویني او په پایله کې یې د همدغې نا انډولۍ پر لغړن اور زړه او دماغ سوځي ،چې هر ګوره همدا سوز او سوی بیا ورو ،ورو د الفاظو جامې اغوندي او په همدې ډول بیا له زړه نه زړونو ته لارې جوړوي٠
ځینې وخت په نړۍ واله کچه یو شاعر، عالم او لیکوال داسې یوه دردمنه او یا خوږلنه وینا وکړي چې په هغې کې به د ډېرو نړۍ والو درد او غم نغښتی وي٠
دا چې انسان یو ټولنیز مخلوق دی، نو پر همدې بنسټ دا وینا بیا د نړۍ پر مخ پرتو نورو هیوادونو او ولسونو ته ځان ور رسوي ، که څه هم د بل هیواد او ولس خلک به د شاعر په مورنۍ ژبه د سره هیڅ نه پوهیږي ،خو دا چې په ټولیز ډول کله کله د انسانانو دردونه یو شان وي ، نو د همدې ورو ستۍ

زما د پاکې مینې
حقیقت پکښې څرګند دی٠٠٠٠٠٠

او درزی درزی ، درزی درزی٠٠٠٠
نه پوهېږم چه ددې سندرې بخت او طالع وې ، که د نورو ټولو او سنیو په خلاف ددې سندر مارو مهارت ، چه د شعر د الفاظو د ادا کولو پر مهال یې د موسقۍ د الاتو غږونه ډېر ټیټ کړي وه٠

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو ملګري مې ووېل :
ها ۰۰۰۰ د حمزه با با غزل وايي ۰
همدلته لږ څه ودرېدو او سندره مو تر پايه واورېدله او يو څه خوند مو ترې واخيست۰ يو څه پدې چه د سر تاوولو په وخت بيا د موسقۍ په اوازنو د توپونو غړمبهار جوړېده او زمو غوږونه يې کڼول ۰۰۰۰
زه خو ودونو ته ډېر نه ځم ۰ که د سيالۍ شريکۍ د ډېرې بې اندازې مجبوربږ نه ولاړ هم شم ، بيا ورته ډېر نشم کښېناستلی۰ خو دا سندره مې بيا بيا څو ځله د راډيو ګانو او تلويزيونونو له لارې ډېرو مختلفو سندر غاړو په اوازونو کښې ، د موسقۍ د سم ، مناسب او معتدل غږ په ملګرتيا اورېدلې او خوند مې ترې اخيستی دی ۰
خو !
خو څرنګه چه يو د سندرې په کسر کښې د هغه د شاعر نوم يا تخلص نه اورېدل کېده او په هوټل کښې د خپل ملګري نه مې اورېدلي وو:د حمزه بابا غزل۰۰۰۰
نو د غزل په مکرر اورېدو به مې دا تلوسه زياتېدله چه که د غزل په کسر کښې د شاعر نوم يا تخلص واورم ۰
حمزه بابا خو د خپلو غزلو په کسرونو کښې خپل نوم ځای کړی دی او دلته ۰۰۰۰؟
سندرې خو سندې وې ((خو))، بيا هم ((خو))، خو دنوي عصر د تخنيک زور هم ور سره شيي ،او د موسقۍ خوږ اواز ، دراکټونو ، توپونو او بمونو د اواز غوندې اوچت شي او غوږونه کڼوي ۰
په يو واده کښې ، همدا چه ډوډۍ مو ونغړله ، نو يو ملګري راته په څه طنزي لهجه ووېل:
استاده !که دې خوښه وي نو رسخت به واخلو ، وبه تښتو ۰
ما ووېل: ولې ؟هغه ووېل: ته پوهېږې چه افلاتون ويلي دي: ((موسقي د روح غذا ده))۰ مګر ۰۰۰۰۰
زه پوه شوم۰ پاڅېدو ۰ په ولاړه حالت کښې ما ووېل: بېشکه !که الله پاک پدې يوويشتمه پېړۍ کښې ، افلاتون را ژوندی او يا زموږ په ټولنه کښې نوی افلاتون را پيدا کړي ، نو پر موږ به د هغه ذات د بې شمېرو احسانونو تر څنګ د هغه دا احسان هم وشي۰ چه ، دې زمانې ځينو کسانو ډېر تبليغ کړی دی چه ((فلسفې افلاس کړی دی)) ددې پرو پاګنډې په اثر د نړۍ د فيلسوفانو بازار سوړ شوی ،او د هغو پر ګډۍ سفسطه بازان ناست دي۰ اودې سره نړۍ د فلسفې په افلاس اخته شوې ده۰ نو نوی افلاتون به خپله هغه
زړه خبره ((موسقي د روح غذا ده)) بيرته واخلي اودا سې حکم به صادر کړي :
((موسقي د روح عذاب دی !))۰
او دې سره به د فلسفې او فيلسوفانو ارزښت هم يو په دوه شي۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

چه روان شوو د موسقئ لمړنی درز پورته شو ٠٠٠ځو چه د تالار دروازې ته
ورسیدو ، د سند رغاړې غږ مو تر غوږ شو :

یاره ستا په اننګو کې
چه د چا د وینې رنګ دی ؟

اړیکې له کبله بیا هر دردمن پرې خپل درد کټ مټ د شاعر په شان تسکین او ټکوره وي٠
ښاغلی سمیع الدین افغاني که څه هم له خپل هیواده لرې پروت یو افغان مسافر دی ، خو د خپل یتیم وراره ،سرتورې ورېرې بې مور او پلاره ، کور او ورېې ژړوي او کړوي ، چې دادی نن یې درد د الفاظو او کلمو په بڼه ستاسې په وړاندې دی٠
مالا تر دې دمه ښاغلی سمیع الدین افغاني مخ په مخ ندی لیدلی ، بس یوازې او یوازې د ښاغلي افغاني د خوږ من زړه ، احساس ، کړیکې او سړیکې وې چې زه یې هم د یوه دردېدلي افغان په توګه د ښاغلي افغاني صیب د شخصیت سره اشنا کړم ، هو همدا پیوند و ، ځکه چې د هغه(شاعر) د هیواد سرتورې زموږ پت دی او دوطن یتیم بچی زموږ تن دی ، د هغې بې وروره کورزما کور هم دی او زما بې اورکور د هغه هم دی، یعنې خوښي او غمونه ټول مو سره ګډ دي٠
زه د فن او هنر له مخې د ښاغلي سمیع الدین افغاني ، پاک او سپیڅلی احساس نه ټکنی کوم ، ټوله (پردیس خیالونه) ټولګه مو په لاس کې ده ،تاسې او خپل انصاف او قضاوت ٠

مګر دا چې شعر مینې ، احساس ، پیغام او انساني عاطفې ته وایي نو ما دا ټول د ښاغلي افغاني صیب په پیبلو ویناوو کې لیدلي او لوستلي دي ٠

پر ژوند او قلم یې برکت
اجمل اټک یوسفزی
ناروې ، اوسلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره شپه اورم ننګرهار ښه دی

مګر اوس ، دماشيني نړئ د ترقئ او پر مختګ په زمانه ، په يويشتمه سدئ ، يا د کمپيوټر په دوران کښې پر موږ بدبختانو ، ددې ورستيو دېرشو کلونو ، د پرله پسې تپل شويو خونړيو جګړو ، د نړئ د راز راز پرمختلليو وسلو د ازموينو د درز او دروز پدې دوزخي زمکه او اسمان کښې ، چه د چا خپلوان ، عزيز ، دوست او اشنا د ښادئ کارت راشي ، نو کارت وګورو چه د شپې له خوا ، د يو مجلل عصري هوټل تالار ته يې بللي يو ۰ مننه مبارک دې شي ۰

هلته د خوړو غم نه وي ۰ د هر مېز ګرد چارپېره دولس تنو غذا سرويس کيږي ، شوله خو درک نه لري ، څلور پنځه ډوله پولاوونه ، څلور پنځه ډوله غوښې ،سالندونه ، فيرنې ګانې ، مېوې او کوکا کولا ګانې ۰۰۰۰
دولس واړه زمريانو مېلمنو حمله په غوښو وي ۰ وريجې هسې پاته شي ۰ هسې هم زياتره پخ کړي شيان باسي او د پرون ، بل پرون او لرغونيو پرونونو د ودونو پاته شوني وي ۰
خدای دې د هغو مل شي چه وخت ناوخته يې د وينې د فشار يا د معدې د تېزاب درجه جګيږي۰۰۰۰

راغلو د سندرو اوربدلو ته :
هلته سندرغاړو ته ډير ښه ستېژجوړ شوی وي ۰ په اوتو کړيو دريشيو او ښکلو نيکټا يي ګانو ، منظم او مهذب ،((هنر مندان))او کله نا کله ((بې هنران)) ناست وي او سندرې غړوي ۰ هغه سندرې چه موږ په ځوانئ کښې اوريدلي هغه نه ، هغه استادان خو زياتره وفات شوي دي ۰ خدا دی يې وبخښي ! د هغو د زامنو لمسيانو څخه ، خدای دی يې لري ، سندرې اورو

يا ره ستا په اننګو کی ۰۰۰

څنګه چه ښايست يې د اشنا په اننګو کې دی
هسې يې غزل د نا اشنا انځوره ووځی

د ځوانئ په وخت به چه د چا د ښادئ مراسمو ته تللو ، نو په تلو تلو کې به دا
پوښتنه طرحه کېدله چه څه به يې پاخه کړي وي ؟ د غوښې سره شوله که بې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوښې ؟ خوندور ځواب «پولاو » و ۰
مگر زما او زما غوندې ، د ځينو سرگشته و ، نه دا پوښتنې خوښېدلې او نه دا
ځوابونه۰ زمونږ په زړه پورې پوښتنه داوه :
سندرغاړيې څوک دی ؟
اسلم ، بادام ،فيض گل ،حافظ ، مشکي ،بسم الله، ايوب ، رحمتگل ، گلرنگ۰۰۰يا ؟
واده ته به ورسېدو څه شی به چه تيار و هغه به د يار و ،هغه به مو په خوند خوند وخوړل۰۰۰۰
بيا به له ماسخوتنه تر سپېده داغه پورې د سندرو په اورېدو نه مړېدو ۰ د بهاړي ، بيرمې ، بياگ ، کستوري ،کليان ، اسا اوجوگ په راگونو کښې به مو سندرې:
مقام ، غزل ، لنډی ، چهار بيتې ، لوبې ،بگتئ۰۰۰ او په هغو کښې به مو په ډېره مينه ، دمينې سندرې اورېدلې۰ ديار دمينې ، د وطن د مينې او د خدای دمينې د
استاد الفت دمينې ديو غزل دا بيت الغزل ، د هماغه زمانو يادگار دی۰

چه په حجرو کې يې د عشق سندری

(c) ketabton.com: The Digital Library

محبت

همیشه به مې ورب ته دادعا کړه
محبت د نازولي جانان را کړه

دا نړۍ راته فاني دنیا حساب ده
هوښیارانو توبه جوړه د عقبا کړه

د جنت او د دوزخ پروا به څه کړم
چې پروا مې شپه او ورځ ستا د رضا کړه

چې تمام عمر په فکر د دولت وي
هغه خلکو د خپل ځان سره جفا کړه

د مادي دنیا متاع ده د څو ورځو
غافل مه شه اوخروي تخفه پیدا کړه

چې د زړونو په رضا رب خوشحالیږي
راشه ! داسې انساني احساس اشنا کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه څوک دی چې په خپلو کې يې وران کړو
ولســـــونو او اعتبار باندې څـــــه وشول

دا څـــــــــه وشول څـــه به کیږي نه پوهیږو
زموږ د خلکــــو په وقـــار باندې څه وشول

د ظا لمـــــــو او بې رحمــــــو زور چلیږي
افغاني ! زموږ روزګار باندې څـــه وشول

----

۱۹ - ۵ - ۲۰۰۹

مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه وشول ؟

زمــوږ کلي او ګلزار بانــدې څـــه وشـــول
په سپرلیـــو ، نوبهـــــار باندې څه وشول

بوراګان د بـاغ پـــه لــــوري نـــه رادرومي
په دې خوار غریب ملیـــار باندې څه وشول

چې د خیـــاله یې رخســـار په اوربل پټ وه
په هغه ښـــکلي نـــګار باندې څــــه وشول

نه ادم شتـــه ، نه رباب ، نه هغـــه مینـــه
د فرهـــــاد د زړه قرار بانـــدې څـــه وشول

دلته هرڅــــه دي وران شوي ویجــــاړیږي
زموږ کلي زموږ ښــــار باندې څـــه وشول

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اخلاص او صداقت لوړه رتبه ده
د کعبې د پیروانو ځان همرا کړه

په کوم ملک کې چې ربنتني ورورګلوي وي
د هغو خلکو روزګار ربه صفا کړه

چې د بخل او کینې نه ، نه مړیږي
هغه قوم ،هغه ولس ربه پنا کړه

غرض دا چې صداقت لوی عبادت دی
قوم په صدق کې حاصل د خدای رضا کړه

۲۰۰۸- ۱۰-۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغان یم

زه څوک د کوم ملیت د کوم زبان یمه زه؟
بس دومره درته وایم چې افغان یمه زه

پښتون دی که تاجک که هزاره ددی وطن
ازبک نورستانی که پشه ای دی یا ترکمن
ددې خاورې بچیان دي سره یو مو دی مدفن
تاریخ یم جوړونکی د زمان یمه زه
بس دومره درته وایم چې افغان یمه زه

دښمن مو په نفاق کې یو تربله بیلوي
په رنګ رنګ دسیسو مو په خپل مینځ کې جنګوي
په حیله او نیرنګ مو په قومو جلا کوي
اوس پوه زه د دشمن په بد ګمان یمه زه
بس دومر درته وایم چې افغان یمه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوندون پا ی کی مایوسی څه پکار
د ښه عمل ښی خاطری تیری شوی

دلته دا څوک دی چه مغروره ښکاری
فانی دنیا شیبی ، شیبی تیری شوی

افغانی رب ته د سجدو موقه ده
ګنی موقی مو د توبی تیری شوی

۲۰۰۹ - ۵ - ۸
مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غم څپې

په موږ د مرګ بدې څپې تیرې شوې
څه عجیبه شانتې صحنې تیرې شوې

د زړه ګوګل ته مو لاس ویو رو رقیب
د درد او غم بدې شیبې تیرې شوې

د ژوند مفهوم زموږ بې رنګه شولو
د نابودیو ولولې تیرې شوې

ها امیدونه ارزو ګانې د ژوند
ټولې نیمګړې قافلې تیرې شوې

راځې چه واخلو عبرتونه تر ژوند
داسې په موږه چه تیارې تیرې شوې

پدغه ژوندکې اعتبار کله شته
د خود غرضو ناکردې تیرې شوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د توري په میدان کې هر دښمن پدې پوهیږي
افغان باندې په زور او زیاتې کله کلې کیږي
خصلت مود میړانې دی په دې هرڅوک پوهیږي
په عزم، اراده کې با ایمان یمه زه
بس دومره درته وایم چې افغان یمه زه

راځئ ای خوږو ورونو چې وطن سره اباد کړو
په پوهه هوښیارۍ باندې دا خپل غلیم برباد کړو
پیشرفت او ترقۍ ته افغانی عزم بنیاد کړو
بیا سولې وروروليٍ ته ارمغان یمه زه
بس دومره درته وایم چې افغان یمه زه

کال ۲۰۰۵ مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا افغانستان دی

ای وطنه گران وطن
ښکلی گلستان وطن
دا مو د خاپوړو کور
دی جنت نشان وطن

ښه باغ او باغچې لري
رنگ په رنگ میوې لري
ښار د قندهار زموږ
پېغلی پښتنې لري

ښگلي ننگرهار ته ځم
گل د نارنج ښار ته ځم
بیا به د سپرلي موسم
د ښکلو دیدار ته ځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته زړونه په لمبو دي
امیدونه په سلګو دي

په صحیح لار مو روان کړه
ته مو سیال د دې جهان کړه

افغاني احساس اشنا کړه
دی تیارو نه جوړ سبا کړه

۲۰۰۹- ۵ - ۹
جرمنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی کاروان کې انسانان دي
څوک سپینږیري دي ځوانان دي

هم تور سرې ، ماشومان دي
څوک تنکي ځوانان دي

دوی کې مینه ده ورورې ده
پاک احساس ، مسلماني ده

دوی په تمه د ژوندون دي
په امید د سباوون دي

ای ددې کاروان څاروانه
لږ خبر شه د کاروانه

ستا غفلت کې نابودي ده
ستا همت کې ژوندګي ده

لږ دمه شه ای مغروره
ځان فارغ کړه له غروره

(c) ketabton.com: The Digital Library

غرونو کی زمریان لري
ژبې اتڼ چیان لري
خلکو د پکتیا سیمه
ښه ښایسته ځوانان لري

لوړ نام او نشان زموږ
دا د اسیا بام زموږ
څومره لوړ شهرت لري
لعل د بدخشان زموږ

دروند په زیارتونو دی
ځای د طاعتونو دی
دا د غزنویانو کور
زړه د تاریخونو دی

لاړ به شو مزار ته بیا
د روضې دیدار ته بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال به د ایمان وکړو
د الله دربار ته بیا

دا مو دقومو کلی
دا مو د دودو کلی
لوړعالي کلتور لري
دا مو د نیکو کلی

لوړ په تول جهان دی
دا کور د افغان دی
دا مو د پلرو کلی
دا افغانستان دی

کال ۲۰۰۲
مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځاروان

دغه څوک دی چې ځاروان دی
رهنما مو د کاروان دی

دا مو خپل که اجنبی دی
که مو خپلو کې پردی دی

دوی کې لویه ځان ځاني ده
راته ښکاري بې ایماني ده

دي بې لارې ټول منزلونه
تورې شپې دي ګړنګونه

په بې لارو ، لارو سر دی
د کاروانه بې خبر دی

هر یو ځان ، ځانله غره دی
که ځاروان دی که ساده دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په پوهــــه علمیت مري
د هغـــــوی شتـــه دوعــا ګوی

چې په جهـــل کې پیــدا شي
خدای دې نکړي چـــاته لوی

چې په سمــــــه لاره سر دی
افتخـــــــار په داسې ځوی

نورو صلحـــه کې ژوند تېر کړ
موږ په جنـګ کې شو را لوی

***

۲۰۰۹ - ۸ - ۲۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

داڅه حال دی

دغه خوب دلیدو نه دی
نه خوبونه دلیدو دي
داحالت دلیدو نه دی
نه وختونه دلیدو دي

څه تیارې دي خپرې شوي
سمه او غریبې دی نیولی
دی وحشي وحشي شیبو کې
دا فرصت دلیدو نه دی
نه وختونه دلیدو دي

ددی شنه اسمان تر څنګه
دا زخمي زخمي وختونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

۸

دا دهشت دلیدو نه دی
نه وختونه د لیدو دي

پرهارونه مرګ او ژوبله
دبې رحمو قا تلا نو
د ظالمو جابرانو
دا وحشت د لیدو نه دی
نه وختونه د لیدو دي

حالتونه توفاني دي
اوس وختونه توفاني دي
ای د وخت سالار تربوره
ستا خصلت دلیدو نه دی
نه وختونه دلیدو دي

نن دخدای د بنده ګانو
د بربې حده سپکه کیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

ربه ستا دربار دی لوی
موږیو ټول ستا ثنا ګوی

ته عزت چا ته نصیب کړې
څوک ذلیل کړې سیاه روی

تفاوت لري خالقه
ستا مخلوق په رنګ او خوی

یو هوښیار کوي کار ونه
بل جاهل بې ادب لوی

څوک ظالم خانه خرابه
دی مکاره دروغګوی

ربه تا دي پیدا کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوک عاجز ځوک فضول ګوی

تــکبر چې پـــــــکې نه وي
هـــا عالم د عقلـــــــه پوی

۷۶

چاچې راستي کړي ده
رب ته منلي دي
ته سزاواریې ربه
د عبادت مدام
که مو نصیب شي چېرې
ستا مرحمت مدام
شېطان رټلی ګنو
تا فرمایلي دي
چاچې راستي کړي ده
رب ته منلي دي
لاس په دعا یو ربه
ته مو سبحان یې
ته مو پوره کړې حاجت
ته نګهبان یې
افغاني ! ستا په لار کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر څه منلي دي
چاچې راستي کړي ده
رب ته منلي دي
۲۰۰۹ - ۵ - ۲۰

۷۵

دا قیامت دلیدو نه دی
نه وختونه دلیدو دي

ای ددې زمان انسانه
سره یو شه یو همت شه
یو ه چیغه د غیرت شه
نور غفلت دلیدو نه دی
نه وختونه دلیدو دي

تر دې غلو او ګیدړانو
داوحشي ، سړي خورانو
ترینه خلاص مظلوم انسان کړه
دا ذلت دلیدو نه دی
نه وختونه د لیدو دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کال ۲۰۰۷ مهاجرت

زخمي زړه

شیخه نور کله زه تسبیح شمېرم
زه مې زخمونه د سینې شمېرم
ګیله مې ځکه د خپل ځانه راځي
خپل صداقت دا ناکردې شمېرم
چې په وفا او صداقت مړه شوي
د هغه خلکو هډېرې شمېرم
د زړه باغچه مې ټول زخمي زخمي ده
د رغیدو یې ورځې شپې شمېرم
د پیوندي زړګي نه څه غواړې نور
نه ستا وعدې نه مې ګیلې شمېرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا زړه په کوم رنګ چې تسپې اړوي
زه افغانی مې شوګیرې شمېرم

فرانکن کلینینک-باد کیسینګین
۲۰۰۸/ ۸ / ۱۷
جرمني

۱۱

نیک عمل

دنیا د نیک عمل ده
بدان رټلي دي
چاچې راستي کړې ده
رب ته منلي دي
دنیا دنیک عمل ده
بدي په کار نده
دا بد عمل چې پرې ځي
دا سمه لیار نده
پرهیزګاران د دنیا
پاک او سپېڅلي دي
چاچې راستي کړې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

رب ته منلي دي
دا دنیایي کار او ژوند
هسې روان دی نا
چې څوک پرې نه پوهیږي
غافل د ځان دی نا
د خدای رښتنی مخلوق
پرې پوهیدلي دي

۷۴

پرواز دې زړه غـوا ړي وزر دې نـــه وي
د بـــې انـــصاف درزي دظلـــمه وروسته
کالي دې جـــوړ وي خو ټــټر دې نـــه وي
داسـي وخـــتونـــه د نیمګـــړو هیلـــو
کلـــه پیښیږي چـــي هنـــر دې نـــه وي
یا کـــه پـــه هر څـــه بانـدي پوه یې مګر
پـــه لاس کې زور نلـــرې زر دې نـــه وي
داسي تنـــدی هـــم پـــه داغلـــو ارزي
چـــي خوښې نلـــري اختـــر دې نـــه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

يــو خـــوږ ارمان لرو پـــه زړو کې ربـه
چې نور جنګ نـه وي ستمګر دې نه وي
خاونــده بــيا هـغه وختونـــه غـوا ړو
پښتانـــــه يو کړه لرا و بر دې نـــه وي
۲۰۰۹ - ۵ - ۴

۷۳

د مينې رنګ

ياره ستا په اننګو کې
چې د چا د وينې رنګ دی
زما د پاکې مينې
حقيقت پکې څرګند دی

ما ويل سترګې دې خوږې دي
دې ويل تورې په رنجو دي
ما ويل مينه دې سور اور دی
دی ويل يار زما ملنګ دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ویل زما سره اشنا شه
دې ویل زموږ کلي ته راشه
ما ویل مینه رسوا کیږي
دې ویل دا دمینې خوند دی

ما ویل ښکلې دې ځواني ده
دې ویل مینه رسوايي ده
ما ویل زه دې لیونی کړم
دې ویل یار مې غنم رنګ دی

ما ویل سپینه خوله دې راکړه
دې ویل مینه کړې بې باکه
ما ویل زړه ته مې نژدې يې
ویل زه شمع یار مې پتنګ دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ویل راشه مازیګر ته
دې ویل دربه شم ګودر ته
ما ویل لاره به دې څارم
ویل منګی مې شین په څنګ دی

۲۵/ ۴ / ۲۰۰۷

۱۳

چې بام څڅېږي او خټګر دې نه وي
دا تنهايي به څه لذت ولري
په کور کې ناست يې او دلبر دې نه وي
د داسې وصله نا اميده يې تل
واده دې کړې وي پسر دې نه وي
چې د اشنا په تمه تمه ناست يې
ورځ دې اوږده شي مازيګر دې نه وي
يا په چرتونو او فکرونو د يار

(c) ketabton.com: The Digital Library

شــپه دې اوږده شي او سحر دې نه وي
د شــوګـــيرو د خپل جانـان نـــه وروسته
خـــوب دې راغلی وي بستر دې نـــه وي
چې غـــريبي او بـې وسي وي مـــدام
پــــه تبه پروت يې او ډاکتر دې نـــه وي
چې کلـه کلـــه خـــوشحالي پېښه شي

نیمګړې هیلې

د ژونـــد بهـــير پـــه بيـــړه بـــيړه درومي
تل خوشـــحالـــي اود زړه سر دې نه وي
کلــــه نا کلــــه داســـي ډېـــر پيښيږي
چې څـــه کرې حاصل او بر دې نـــه وي
داسي هستي زمينداري بــه څـــه کړې
ځمکه دې ډېـــره وي بزګـــردې نـــه وي
او يا د ځمکې د حـــاصل نـــه ورســـته

(c) ketabton.com: The Digital Library

فصل دې پوخ وي او لوګــر دې نـــه وي
هــغه تنـــــها د بــېوسۍ موقـــعه کې
مشکل دې ډېر وي کمک ګر دې نه وي
ملياره !تــه بــه هم خوشحالــه نــه وې
چې نيـــالګي کېنــوې ثــمر دې نه وي
ژمی به ځنګه پــه خوښۍ کي تېر شي؟

پاکې هيلې

هغه څه چې مو په زړه کې هوسيږي
زموږ هيلې دي منزل ته به رسيږي

دغه هيلې ډېرې پاکې او سوچه دي
چې ملګري مو د ژوند او همېشه دي

دا ژوندون د اميدونو لوی جهان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه تل په هلو ځلو کې انسان دی

د مادي دنيا متاع پسې به ګرزي
خو اخر به د نيستۍ په طرف پرځي

چا چې بل انسان ته کړی دی خدمت
دا حتمي ده چې بيا مومي به عزت

ځينې شته دا سې کسان چې مضري کا
چې تاوان در ته رسيږي خوشحالي کا

دوی په خپله په تلاش کې د ضرر دي
خدای وهلي ځان نه کله با خبر دي

څوک چې چاته کوهی کني هغه خپله
په کوهي کې به يې ځای وي تل ترتله

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د بخل او کینې نه نه مړېږي
ناروا دی هېڅ منزل ته نه رسېږي

تکبر دا د جاهلو خلکو کار دی
په دنیا باندی تل کله اعتبار دی

پاکې هیلې د انسان او انسانیت
درته ښایي که دې ګران وي خپل عزت

۱۵

ربه ته د مور او پلار یې نګاهبان شې
دا مو هیله دا امید دا مو توبه ده

تا پیدا کړو ته مو وژنې ته مالک یې
ستا ورحم او کرم ته مو سجده ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ربه ته يې جنتونه ور نصيب کړي
ښايسته پېغله غزال جان مو ستا ميلمه ده

۲۰۰۹ - ۳ - ۱۷
اشفنبورګ والډفريتوف
جرمني

۷۰

ځوانيمرګه غزال

زموږ کلي زموږ ښار کې انګازه ده
ځګه شوي د ښکلا نن جنازه ده

خښوي نن نامراده ارمانونه
د غزال د پېغلتوب ورستې شيبه ده

نن د زړونو د داغونو حساب نشته
د غربت د ماتمونو يو بيلګه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدې ویر کې هر یو ډېر دی ژړېدلی
که سپین ږیری یا که ځوان که بېګانه ده

ارمانونه د ځوانۍ نن خاورې کېږي
عجیبه شانې د غم بده شېبه ده

پدې خلکو نن د غم د پاسه غم دی
پدې کلي نن راتاو د غم څپه ده

د اخلاص لاره مدام د پیروزي ده
د انصاف تله قانون د پادشاهي ده

افغانی دا صداقت لوی عبادت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل قسمت چې در رسېږي قناعت دی

جنوری ۲۰۰۴ جرمني

۱۲

مهاجر

زړه کې چې مغروره او کاکه یمه
داسې معلومېږي چې ساده یمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته په پردي وطن کې ژوند کوم
هر څه خپلوم ځان بيګانه يمه

ګوري راته تل دوی په پردي نظر
هسې زه د ځو ورځو ميلمه يمه

۲۰۰۷ / ۴ / ۲۴
مهاجرت

۱۷

د نازو او د ملالې خدمتګار دی
خپل ولس ورته د هر څه نه دی ګران

(c) ketabton.com: The Digital Library

همېشه دی د ټاټوبي په خدمت کې
تل نازېږي په تاریخ د لوی افغان

ربه ته د با احساسو ساتندوی شې
لوړ همت راته ښکاره شو افغان ځوان

....
۲۰۰۹- ۳- ۲۲

افغان ځوان

چې خپل ژبې ته خدمت کړي په ښه شان
په مرچل کې ورته پروت د ی د افغان

نازولي يې مدام خپل مشران دي
احترام ورته کوي په هر زمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلی ځوان دی هم ساتونکی د سنګر دی
د دښمن سره يې لاس دی په ګريبان

لوړ احساس يې د وطن څېره کې ښکاري
ربه ته د دغه ځوان شې نګهبان

ډېر غمخواره استعداد راته ښکاره شو
په خدمت د خپل وطن کې افغان ځوان

د ميرويس او احمد شا بابا خدمت ته
شپه او ورځ يې يوه کړي په ايمان

د زړه باغچه

دزړه باغچه کې درته ګل کرمه
رامبيل، چمبيل، نرګس، سنبل کرمه
دا به وعده راسره کړې جانانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دګلو سیل له به راځې جانانه

د زړه باغچه کې درته خیال جوړوم
د ښاپیریو پکې تال جوړوم
زما دا هیله به مني جانانه
دګلو سیل له به راځې جانانه

زما د پاکې مینې ښکلي بڼ کې
ستا د ښایسته حسن منلي بڼ کې
د وفا لاس به راکوې جانانه
د ګلو سیل له به راځې جانانه

زما د مینې او سرو ګلو باغچه
د رنګینو ،باغ او بلبلو باغچه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا له خزانه به ساتې جانانه
د ګلو سیل له به راځې جانانه

ترڅو پدې باغچې خزان ګډ شي
په سرو ګلونو مې تالان ګډ شي
پاس په لیمو به قدم ږدې جانانه
د ګلو سیل له به راځې جانانه

----

۱۰ / ۴ / ۲۰۰۷/

جرمني

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماویل چې زه به خپل منزل ته رسم
په حقیقت کې په بل رنګ راغلم

د پاکو هیلو ، ارمانونو ښارنه
زه افغانی تری ګیله من راغلم

۲۰۰۸ - ۳ - ۱۸
مهاجرت

ګیله مند

زه د حالاتو نه په تنګ راغلم
دخپل تدبیر سره په جنګ راغلم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماویل چې ښکل به کړم روښانه لاره
په سرنوشت کې د پتنګ راغلم

زه د خپل ملک د پادشاهي په هیله
خو په حساب کې د ملنګ راغلم

ما سره ښکلي ارمانونه زړه کې
خو نامراده ترې په څنګ راغلم

هغه حساب چې مې د ژوند درلوده
زه په مسیر کې د نیرنګ راغلم

۲۵

لیونۍ

د فکر تال کې زنګیده لیونۍ
بیا په زړګي مې وریده لیونۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما مې د زړه ورته دا غونه شمېرل
دا بې پروا وه خندیده لیونۍ

هسې بې درده بې احساسه نه وه
ځما په مینه پوهیده لیونۍ

ما چې اظهار ورته د مینې کوه
لکه د ګل به غوړیده لیونۍ

افغانی ځو مره ښې شیبې تېرې شوې
چې په مالت کی او سیده لیونۍ

۱۰/۱/۲۰۰۸
مهاجرت

۲۰

غزل

زړه چه شی بی شوره بس د عشق د کوره ووځی
یار ورته اغیار شی د زړګی د زوره ووځی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه د بې مینو ښار د زړو تسل په څه کېږي
دا چې د یار مینه یې د فرض د پوره ووځي

عزم فولادي د یار په مینه کې په کار دی
ژوند د نا امیده ارمانو د توره ووځي

ژوند د پاکې مینې ، پاکو هیلو سره ښه ایسي
ګوره چې مین د ناکردو داوره ووځي

هسې چې ښایست یې د اشنا په اننګو کې دی
هسې یې غزل د نا اشنا انځوره ووځي

۲۰۰۶ /۱۲/۱۲

۲۱

شوګیرې

زه لـه حیـــــا یار ته کتلی نشم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړګي راز ورتـــــه ویلی نشم

دیار منت مې په لیمـــو قبول دی
د بل احســان په ځــان منلی نشم

دا ستـــا په مینه محبت کې اشنـا
د هــجر ژونـــد نور تیر ولی نشم

ستا به پدې کله یقین پیــدا شي
زړګی لـــه تا نــه صبرولی نشم

ها ستــــا د کلي دکوڅو یادونه
خـــــوږې شیبې یې هیرولی نشم

افغـانی ژوند په شوګیرو تېرېږي
باران د او ښــــکو درولی نشم

۲۰۰۹ - ۷ - ۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا تنګ نظره دتعصب لېونيان
د افغانانو کار او زيار ورانوي

اغيار به دا ارمان تر ګوره ويسي
چې د افغان ولس ګلزار ورانوي

افغاني ! زموږ د پرګنو يووالی
د دښمن ځاله او اعتبار ورانوي

۲۰۰۹ / ۳ / ۸
مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

کليواله

د کلي مينځ کې د پنجو په څوکو تلله جلۍ
لکه کوتره مې د ورا يه وليدله جلۍ

د سيخکو کتار يې جوړ وه د اوربله ځينې
په يو نظر يې زړګی ويوړه د ګوګله ځينې
په سرومنګلو يې لاس تېر کړه د کاکله ځينې
په هر قدم کې لکه لښته ماتيدله جلۍ
لکه کوتره مې د ورا يه وليدله جلۍ

خپلو همزولو سره وتې په چکروه نه
ښکلې موسم د پسرلي او مازيګر وه نه
د پلو لاندې پټ کاته يې په هنر وه نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نجنو مینځ کې لکه شمعه بلیدله جلۍ
لکه کوتره مې د ورایه ولیدله جلۍ

یو یې په غاړه سور کمیس ګل بخمل وه نه
په جګه پوزه د چارګل یې جلوبل وه نه
دا خوشبویي چې په ګډا ترې د سنبل وه نه

په افغاني لباس کې ښکلې ښکاریدله جلۍ
لکه کوتره مې د ورایه ولیدله جلۍ

۷/۱/۲۰۰۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رحمان با با مزار

چې د رحمان بابا مزار ورانوي
د پښتنو ستر افتخار ورانوي

دا د فرهنګ او د ادب دښمنان
زموږ کلتور زموږ یادګار ورانوي

زموږ تاریخ ته دوی په سپکه ګوري
دوی زموږ ځلې او منار ورانوي

نن د صوفي عبدالرحمان په پلمه
د تصوف پلونه او لار ورانوي

دوی د انصاف او انسانیت نه لرې
نن که رحمان سبا انصار ورانوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر قدم کې مایوسي ده
په سلګو کې چې اوسیږو

که لوی خدای مو مهربان شي
د رحمت په موږ باران شي
په وطن کې مو ورورې شي
خپل باندو کې چې اوسیږو

ربه موږ هم بنده ګان یو
د یو خوږ ژوند په ارمان یو
(کاش چې ورکه محتاجي شي)
امیدو کې چې اوسیږو

افغانی وطن سور اور شو
تر اسمانه لوګی خپور شو
اه فریاد او بیوزلي ده
تورتمو کې چې اوسیږو

۲۰۰۹ - ۲ - ۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جانان غم

د شوګیرو به درته څه ووایم
د ژړیدو به درته څه ووایم
چې دې په مینه کې لوګی لوګی شوم
د نا کردو به درته څه ووایم
د جانان غمه لیونی دې کړمه
د رغیدو به درته څه ووایم
چې په وعده باندی وفا ونکړې
د تش وعدو به درته څه ووایم
ګیلې مې ډېرې په زړګی تېرېږی
د دې ګیلو به درته څه ووایم
زړه مې د مینې په دریاب لاهو شو
د ډوبیدو به درته څه ووایم
د افغاني زړګي کي مینه د یار
د هیریدو به درته څه ووایم

۲۰۰۸/ ۲/ ۲۰

مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نجونو میره

((ما يې تماشه وکړه تله چې د چمن په لور))
((دا د نجونو میره وه لاړه د ګلشن په لور))
ما يې تماشه وکړه تله په مکيزونو کې
مسته چې په ناز قدم اخلي په ګلونو کې
حسن ده ښکلا ده دانه ځي دفيشن په لور
دا د نجونو میره وه لاړه د ګلشن په لور
ما يی تماشه وکړه ده د سر درو ښکلا
سروه د بوستان په قد ده دشنو باغچو ښکلا
حوره په ښايست ده دا ځی باغ حرم په لور
دا د نجونو میره وه لاړه د ګلشن په لور
دا دنجونو میره ده ښه ښکاري همزولوکې
دا سې وطني ښکلا نشته پدې نورو کې
ځار تر افغانی حسن ځمه دوطن په لور
دا د نجونو میره وه لاړه دګلشن په لور

دیسمبر ۲۰۰۴
مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۵

کاش د خپل وطن بزګر وای
يا چوپان وای يا کارګر وای
اوس په بل ملک کې نوکر يو
په چرتو کې چې اوسيږو

دلته بل رنګ ترانې دي
دلته بل شان ته نغمې دي
موږ د خپل مالت نه لرې
په ميرو کې چې اوسيږو

نه ځما د کلي خوند شته
نه هغه د ياري رنګ شته
دلته مينه بازاري ده
په دوکو کې چې اوسيږو

دلته زړونه دي مات شوي
د مستي نه دي وليدلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جلا وطن

دا موږ ځو مره بد نصيب يو
په پردو کې چې ا وسيږو
نه د ځان نه د قريب يو
غير ملکو کې چې اوسيږو

وطن مور وطن عزت دی
وطن مينه محبت دی
اوس مو وران دی د زړه کلی
شوګيرو کې چې اوسيږو

دغه ځوک دی چې يې وران کړو
نن احتياج يې د جهان کړو
دا د کوم ظالم له ظلمه
تورو شپو کې چې اوسيږو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنګړي

مانه د زرګر د دوکان
خیالي پاولي غواړي
سپینې لیچې تشې ګرزي
لیلا ځمانه شنه بنګړي غواړي
زرګره نقد ې روپۍ واخله
مانه اشنا د لاس بنګړي په خپل مرضي غواړي
سپینې لیچې تشې ګرزي
لیلا ځمانه شنه بنګړي غواړي
اشنا ځمانه مرور دی
د لاس بنګړي مې خوږ اشنا په بې صبري غواړي
سپینې لیچې تشې ګرزي
لیلا ځمانه شنه بنګړي غواړي
بنګړي د یار په لاس کې خوند کړي
په سپین مړوند د بنګړو شرنګ ښکلې ځواني غواړي
سپینې لیچې تشې ګرزي
لیلا ځمانه شنه بنګړي غواړي

۲۰۰۷/۱۲/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوریزه

زه افغان یم خپل وطن راباندې ګران دی
اتحاد او ورور ولي ځما ارمان دی

چې یې مینه دوطن یې ده په زړه کې
افغاني داهموطن را باندې ګران دی

مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلکو دا ظلم دا وحشت به وی تر کومه پورې؟
خاونده ستا د قدرتونو نه به مو تمه وشي ؟

دغه ناتار چې نن سبا په ولسو روان دی
ددې وحشت دختمیدو نه به څه تمه وشي ؟

که داسې نه وي نو راپاڅه ای مظلوم ټبره
یو لوی تحریک د ولسو نه به څه تمه وشي

افغاني ستا کلي باندې چې ورانوي نه ګورې؟
ددې ورانکار سړي خورو نه به څه تمه وشي ؟

۲۰۰۹ - ۱ - ۲۹

مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه تمه وشي ؟

دغه تغیر او بدلیدو نه به څه تمه وشي ؟
د جهانخوارو د وعدو نه به څه تمه وشي ؟

دا به رښتا وي هغه څه چې دوی وعدې ورکوي؟
د نوي مشر تدبیرو نه به څه تمه وشي ؟

خلکو د ظلم او ورانکاره سرمایې نظام نه
ددو هوښیاره لېونو نه به څه تمه وشي ؟

روزګار به بیا خپل ازموینه راڅرګنده کاندي
زموږ د بربادو ارمانونو نه به څه تمه وشي ؟

هغه ظالم پاچا د ظلم دانجام نه وروسته
د دغه ځوان د کړو وړو نه به څه تمه وشي ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

که خپل که بیګانه ده

چا وران کړو دا وطن چا ترې لوټ کړې خزانه ده
که خپل که بیګانه ده
چې خپل یې ورانوي بیا د پردو نه څه ګیله ده
دا څنګه زمانه ده ؟

هر چا تر خپله وسه دا وطن کړلو خراب
څوک ناست دی بلډنګو کې په ډالر کوي حساب
څوک پروت دی په خیمه کې له یخنۍ نه شو کباب
هر چا ده غړولې د خپل خوښې ترانه ده
دا څنګه زمانه ده ؟

په نوم د عدالت دی خو خیانت پکې چالان دی
غریب پدیې وطن کې د ماړه نس په ارمان دی
دا ملک چاته جنت چاته په مثل د زندان دی
هستي یې رانه لوټ کړه د ډالرو یارانه ده
دا څنګه زمانه ده ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلک لاړه ترکیهانه موږ په خپلو کی جنګیږو
پدې عصر وزمان کې د پردو په ډول ګډیږو
نفاق او تربګني کې هېڅ مطلب ته نه رسیږو
وطن په نامه یو شئ صرف همدا یوه چاره ده
دا څنګه زمانه ده ؟

ټینګ عزم افغانی او وروګلوي مو سعادت دی
وطن ته د بادردو هیواد والو ضرورت دی
یووالی اتحاد زمونږه پوهه دی همت دی
وطن به شي اباد که دا مو عزم او اراده ده
دا څنګه زمانه ده ؟

۲۰۰۸ / ۲/ ۲۵
مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګل به خجالته وي ستا ښکلي رخسار نه بیا
لرې به اغیار شي یاره ستا راتلو سره

زه خو د وفا تمه صرف خپل اشنا نه کړم
زړه به مې قرار شي یاره ستا راتلو سره

ما دې د ښایسته حسن لوړ انداز لید لی دی
ژوند به لاله زار شي یاره ستا راتلو سره

زه په افغاني رسم یار ته تمه ، تمه یم
خلاص به انتظار شي یاره ستا راتلو سره

----

۱۷ / ۱ /۲۰۰۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاره ستا راتلو سره

باغ به مې ګلزار شي یاره ستا راتلو سره
ژوند به نوبهار شي یاره ستاراتلو سره

یاره ستا د ښکلي مخ چرته هم ثاني نشته
زړه به ځوان مالیار شي یاره ستا راتلو سره

هسی محبت چه کړی توربورا په ګل باندی
داسی به روزګار شی یاره ستا راتلو سره

زړه خو ستا د خوږ زړګي خوږ نظر په تمه دی
روغ به دې بیمار شي یاره ستا راتلو سره

ښکلي ارزوګانی دي ښکلو ارمانو نه سره
ورک به مې تلوار شي یار ستا راتلو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیبره

خیبره ستا لیدو ته د ځلمو سره درځم
ستا جګو جګو غرو ته د پښتو سره درځم

اغیار که چیرې لارکې د اغزو دامونه کیږدي
هیڅ ډار مې ترې نه شي ابله پښو سره درځم

زما دنیکو کورېې تاکې ښکلي تاریخونه دي
میړانه نارینتوب او د اسرو سره درځم

پردی که په خپل زوراو په طاقت باندې نازیږي
زه خپله پښتونواله او شملو سره درځم

دا ستا په سردرو کې د میړانې هدیرې دي
مزار ته یې د سرو ګلو غنچو سره درځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنوری ۲۰۰۷

توپیر

ما د خیالونو د باغچو ښاپیرۍ
دهوسونو د دنیا ناوکۍ
په سمه ورځ او په رڼا ولیده
ما یوه ښکلې تماشا ولیده
زه د حسنو میلمه شوم
د ښاپیرو میلمه شوم
هلته زه پوه شوم په دې
چې دخوندونو او خیالونو دنیا
د هوسونو دنیا
درڼا ورځې د خوندونو سره
خوږو وختونو سره
تعبیر په څه انداز دی
توپیر په څه انداز دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیسمبر ۲۰۰۵

۳۱

د یار مینه

د یار مینه زوریدل دي بل څه نه
په سوراورکې سوزیدل دي بل څه نه

چې د چا په زړه کې اور د مینې بل شي
مایوسي ده ژړیدل دي بل څه نه

د پتنګ د مینې بد شانته انجام دی
په لمبو کې لمبیدل دي بل څه نه

د جانان مینه د سره قرباني ده
په سوراور ورته دنګل دي بل څه نه

۲۰۰۸- ۳ - ۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر څو به خپل میځ کی جنګونه کوو
د بل په لمسه ورور وژنه کوو
څه بی حسابه مو تورسری ، ماشومان مری
له هری خوا نه افغانان مری

دلته کی مینه محبت مری
دلته افغان دلته همت مری
دلته ناهید او د نازو انا لمسیان مری
له هری خوا نه افغانان مری

راځی ای ټولو ډلو ډلو خلکو
په بیلو لارو ویشل شوو خلکو
که یولاس نشو هم وطن هم موایمان مری
له هری خوا نه افغانان مری

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۰۰۹ - ۸ - ۴

۵۳

يووالی

لا تر ځو به زموږ ګران وطن ورانيږي
لا تر ځو به زموږ کلی لا نړيږي

ورنو لږ څه د تدبير نه کار په کار دی
په يووالي باندې هر مشکل سميږي

چې يووالی وروړګلوي يې په نصيب شي
افغانی وطن به خا ماخا جوړيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲- ۹ - ۲۰۰۷ کال
مهاجرت

۳۲

حالت

زړه ته کله کله راشي مایوسي
خفه کیږود نااهلو په دوستي

که له یوخوامو هجران زړګی کباب کړ
بیا د بلې خوا دی غم د بې وسي

عاقبت به مو وکومې لورته بیایي
چې رټلی ګڼو ژوند د سالوسي

د خوارانو سره خوار یو موږ په طبع
د خانانو دود موځانله لمسوي

موږ چې وګورو د ماتو زړونو خلک
پرې زوربږو ډېر بې حده په راستي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د عدل په بازار کله ورګډ شو
د سرو ، سپینو فرق یې وینو سم دستي

۳۳

په کوزاو بر کی

په کوزاو بر کی نن بی شمیره انسانان مری
له هری خوا نه افغانان مری

څوک د طالب څوک ترهګر په نامه
څوک داجیر څوک دنوکر په نامه
زموږ زاړه زموږ تنکی، تنکی ځوانان مری
له هری خوا نه افغانان مری

دنیا روانه ده کیهان لټوی
په علمیت کی ټول جهان لټوی
زموږ مکتب زموږ شاګرد پوه استادان مری
له هری خوا نه افغانان مری

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ انسانیت او عدالت یادو
موږ تل انصاف او صداقت یادو
خو په عمل کې هم منصف هم مسلمان مرې
له هرې خوا نه افغانان مرې

۵۲

راشه چه سپرلی دی شم

راشه چه سپرلی دی شم ګلزار دی شم
راشه چه د بدی ورځی یار دی شم
ستا د پاکې مینې محبت کې یار
ژوندشمه ورځه شمه بهار دی شم
نه شته بله لار نه بل تدبیر چیرې
راشه چه مرهم دی شم قرار دی شم
ته ما ته په مینه مینه وګوره
زه به دی لمبه شمه انګار دی شم
ما سره جذبه د ه محبت زړه کې
راشه چه کاکل دی شم سینګار دی شم
مینه د اخلاصه سره خوندکوی
راشه چه د مینی وفا دار دی شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسکه غاړه زیب لری امیل سره
راشه چه د سپینی غاړی هار دی شم
شرنګ دی د پایزیب په زړګی ښه لګی
راشه چه پایزیب دی شم شرنګار دی شم
۲۰۰۹ - ۵ - ۲۲

۵۱

موږ په مینه د اشنا هسې صادق یو
چې مجنون ورته عاجزدی په دوستي

افغانی چې د کوم چا په مینه سوزي
د هغه نګار په مینه کړي مستي

کال ۲۰۰۵ مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه څه ده

دغه چته ښکلا ګوره
وای په مینه نه رسیږم

خپله مینه کې لمبیږي
وای په چل یې نه پوهیږم

مینه اور مینه سیلاب دی
مینه ژوند مینه کتاب دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه پوهه ده علمیت دی
مینه کار دی شجاعت دی

مینه سیند دی لوی دریاب دی
مینه شرنګ دی یو رباب دی

۳۵

دا مو په خپله په ځان وکړه
چې د پردو په لمسون خپل کور ورانونه

راځئ چې خپل وطن اباد کړو
تر څو به ګالو د پردیو پېغورونه

وطن د ټولو شریک کور دی
دا دشمنان مو په قومونو بیلوینه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اتفاق نه هرڅه جوړ شي
راځئ چې يو کړو افغاني خواره قومونه
----
۱۲ / ۱ / ۲۰۰۸

۵۰

زموږ مينه زموږ ګران افغانستان دی
زموږ مينه زموږ ژوند زموږ ايمان دی

بې وطنه چې او سيږي په غربت کې
خوږ ژوندون ورته په مثل د زندان دی

زموږ مينه زموږ هيله ده ارمان دی
اتفاق او ورورګلوي د هر افغان دی

دا وطن په ورورګلوۍ باندې جوړيږي
په يووالي باندې هر مشکل اسان دی

دوطن غيره کې مې کور دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته پردي مالت کې خوب کله راځینه

دوطن خاورې به رانجه کړم
دا پردیسي ژوندون می هردم زوروینه

چې مو تاریخ ته نظر وکړو
جګې شملې مو د پلرو را یادې شینه

۴۹

مینه بحر دی طوفان دی
مینه دا فانی جهان دی

مینه ښه شانتې نغمه ده
یوه ښکلې ترانه ده

دا د ژوند مانا ده مینه
هم د خوند مانا ده مینه

څوک د خدای سره کړي مینه
د عقبا په لارې سر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوک په دی فاني جهان کې
د ریا په لارې سر دی

مینه کور مینه دلبر دی
مینه زور دی او هم زر دی

ځوک د کار سره کړي مینه
ځوک مین په خپل هنر دی

ځوک روزګار سره کړي مینه
هم پیشوا دی هم رهبر دی

د یار مینه زوریدل دي
په سور اور کې سوزیدل دي

د پتنګ انجام د مینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لمبو کی لمبیدل دي

د مین په برخه ګوره
مایوسي ده ژاړیدل دي

د جانان مینه د سره
(په سور اور ورته دنګل دي)

۲۰۰۸/ ۱/ ۹

۳۷

زموږ مینه

دا د مینې عجیبه لویه دنیا ده
څوک په مینه کې مجنون څوک یې لیلا ده

چې په مینه محبت کې دی تېر شوی
مینه کړې ده درخو ده که رابیا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه څه ده مینه سیند دی لوی دریاب دی
مینه پوهه ده علمیت مینه کتاب دی

د یار مینه زوریدل دي بل څه نه دي
په سوراورکې سوزیدل دي بل څه نه دي

د پتنګ د مینې بد غوندې انجام دی
په لمبو کې لمبیدل دي بل څه نه دي

دلته ستري بادشـــاهۍ وې
ډیرې لــوې امپراتورۍ وې

څوک چنګیز په شان مغرور ؤ
نا پیـــلون هم لوی باتور ؤ

لږ عبرت ژوندته پـــکار دی
کبر جن سړی تل خـــوار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن دا مست چې پــه ډالر دي
دوی د ځـــــانه بې خبر دي

سبا خـــدای له په رفتن دي
بس محتـــــاج د یو کفن دي

«««

۲۰۰۹ - ۸ - ۲۷

۴۷

تر څو به دا نفاق وي

راځی چې جوړ کړو دغه وران کلي کورونه
ورونړو تر څو به دا نفاق وي

راځی چې یو کړو دا خواره واره قومونه
ورونړو تر څو به دا نفاق وي

ګودرمو وران پېغلې سرتورې شولې
د ورور ګلوی خبرې نورې شولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلي بانډې مو رانسکورې شولې
ځوبه د بل په لمسون خپل کور ورانونه
وروڼو ترڅو به دا نفاق وي

دا وطن مینه غواړي کار غواړي
بیا جوړولو ته یې زیار غواړي
ښکلو باغچو ته یې ملیار غواړي
ترڅو به اورو د پردیو پېغورونه
وروڼو ترڅو به دا نفاق وي

وروڼو تدبیر او علمیت دی په کار
لوړ شجاعت او صداقت دی په کار
بیا رغونې ته همت دی په کار
راځی پوره کړو د کالونو ارمانونه
وروڼو ترڅو به دا نفاق وي

دا مو د کلو او بانډو وطن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د ښایست د منظرو وطن دی
د ولسونو ، پرګنو وطن دی
سره جرګه کړو افغاني ټول ولسونه
ورونړو تر څو به دا نفاق وي

۳-۸- ۲۰۰۷ کال مهاجرت

موقعه

دا ژوندون یوه موقعـــه ده
د چاته لنـــډه چا اوږده ده

دا مـــوقعه ده هغه چاله
چې فرصت لري سبـــا له

خو په هر شي کې انجام شته
څوک صادقه هم بدنام شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوه او ښــه خلک تیر شوي
بد په بد نامـــــه یاد شوي

خـــاطرې ترې پاتــه کیږي
نیک په ښه نامـــه یادیږي

د ژونـــــدون په پړاوو کې
په وختـــــــونو زمانو کې

ډیرؤ ستر ستر قدرتـــــونه
د بــدبې وې مقـــــامونه

۴۶

ګډ شوه په ډول د اجنبي رنګ په رنګ
څه بې وقاره حیثیتونه تېر شول

هسکه شمله مو د نیکو شوه ټیټه
د پردو رسم او رواجو نه تېر شول

دا بې فرهنګه د فرهنګ تر نامه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ د کلتور او له دودونه تېر شول

دا د تاریخ او افغانیت دښمنان
دوی مو لستوڼي کې مارونه تېر شول

افغاني ! نه رسي منزل ته هغوی
چې د وطن او ولسو نه تېر شول

۲۰۰۸ - ۱۲- ۲۸

برول - جرمني

۴۵

ځوانیمرګه اوزلیم

یوه مینه یوه ناز یوه ادا وه
یوه ښکلې نازنینه دلربا وه
خوږې ستر ګې محبت سره اشنا وه
هغه لاړه د عمرونو مسافر شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه لاړه مور او پلار یې په غم ژاړي
د ځوانۍ د مرګ بهار یې په غم ژاړي
زموږ کلی زموږ ښار یې په غم ژاړي
اوس هغه د مور او پلاره مرور شوه

تر سهاره پرې د غم اوښکې جاري دي
مور او پلار یې اوس د غمه لېوني دي
نا امیده په ژړا خپل او پردي دي
په ځوانۍ کې دا پېغلوټه چیرته سر شوه

۴۰

نن اسمان دی په دې کلي را ولیدلی
دلته هر سړی بې حده زوریدلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې ماتم کې هر چا ځان دی خپل ګڼلی
ښه ځواني یوه ښکلا نن د نظر شوه

ربه ستا دنیا ده لویه ته بادشاه یې
هم د خان هم د غریب هم د ګدا یې
ته په خپله په خپل کار باندی اګاه یې
نن خور لانه مې د لور خاورې په سر شوه

۲۰۰۷ /۲/ / ۲۰۰۷ ماین اشف جرمني

حالات

په مونږه ځومره چې وختونه تېر شول
هومره عبث میاشتې، کالونه تېر شول

دا به تقدیر وه که مو خپله ګناه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ژوند مو ځومره کړاونه تېر شول؟

خلک ښه ژوند ته ترکیهانه لاړل
زمونږ عبث ټول فرصتونه تېر شول

دغه حالاتو په مونږ څه ونکړل
زمونږ روزګار کې ټول غمونه تېر شول

یوه لحظه ارام مو ونه لیدو
څه ناکراره مو فکرونه تېر شول

خپلو مینځو کې جنګوي افغانان
ځومره وحشت ځومره ظلمونه تېر شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځومره شو بی قدره په بل ملک کی چه اوسیږو
دلته هر قدم کی د افغان په نوم زوریږو

ټول عیب په نفاق کی دی په دی هم نه پوهیږو
وران شو د شملو وطن د کلو او بانډو وطن
خوږ دی خلکو خوږ دی د پلرو او د نیکو وطن

راشی خوږو ورنو سره یو شو د افغان په نوم
ځو به دا نفاق وی چه بیلیږو این او ان په نوم
لاس د وروری ورکړو د اخلاص او د ایمان په نوم
جوړ کړو افغانی وطن د سولی او جرګو وطن
خوږ دی خلکو خوږ دی د پلرو او د نیکو وطن

د نیکو وطن

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل وطن مو وران شو شو محتاجه د پردو وطن
خوږ دی خلکو خوږ دی د پلرو او د نیکو وطن

دلته مجبوری ده هر قدم کی تکلیفونه دی
دلته بی وسی ده هری خوا ته پیغورونه دی
بل غوندی قانون دی مایوسی ده زحمتونه دی
هر قدم پردی دی راته ښکاری د میرو وطن
خوږ دی خلکو خوږ دی د پلر او د نیکو وطن

څه خو په وطن کی ډیر بی شمیره شهیدان شول
ډیر نور د ابرو خلک بی کوره بی کاروان شول
څوک بیا په پردی وطن کی پاتی په بیابان شول
دا نسل لا پریږده چه مو وران شو دلمسو وطن
خوږ دی خلکو خوږ دی د پلر او د نیکو وطن

۴۲

یاره ستا په اننگو کې
چه د چا د وینې رنگ دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

پردیس خیالونه

د شعرونو مجموعه

سمیع الدین سعید افغاني

د شاعر په هکله

سمیع الدین افغاني د ارواښاد مولوی محمد سعید
(سعید افغاني) ځوی د مرحوم مولوی عبدالمجید
لمسی په کال۱۳۳۳ه ش کی دلغمان ولایت د عمرزیو
د قریی دخیراباد په کلی کی زیږیدلی دی ۰ لمړنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زدکړی یی د لغمان ولایت د حیدر خانیو په د هاتی
ښونځی ، دمهترالمک ابتدایه ښونځی او د روښان په لیسه کی سر ته رسولی او په کال۱۳۵۹ کی د لوړو او مسلکی زده کړو د لاسته راوستلو په مقصد بهر ته واستول شو۰ اوپه کال۱۳۶۴ کی د کورنیو چارو په وزارت کی د ډګروالی تر رتبی رسیدلی دی۰
سمیع الدین افغاني شاعردی چه یوه شعری مجموعه یی (د وطن یادونه) تر سر لیک د چاپه راوتلی ، ډیره برخه لیکنی او شعرونه یی د وطن په مجلو او جرایدو کی خپاره شوی دی او همدارنګه ډیر شعرونه یی دوطن دوتلو شاعرانو او لیکوالانو په علمی سیمینارونو او مشاعرو کی دکلمه شوی اویو تعداد نور یی دوطن د خوږ ژبو سندرغاړو په خوږو اوازونو کی کمپوز شویدی لکه بنجاره ماما ، پل دی بختو رشه ، همت ، افغان یم ، دا افغانستان دی ، یاره ستا په اننګوکی او ډیر نور چه زموږ دهیواد والو د توجه وړ ګرځیدلی دی ۰
سمیع الدین افغاني متاهل او د پنځو اولادو څښتن دی ۰

لیکل شوی اثار

د وطن یادونه - شعری مجموعه، د خاپوړو کلی - دکلو او بانډو کیسی
پس از بازګشت - داستان کوتا ، پردیس خیالونه -شعری مجموعه
(دحق دلاری فرهنګی ټولنه۰ جرمنی)

(c) ketabton.com: The Digital Library

SAMEUDDIN AFGHANI

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library